

Expunere de motive

Asociațiile și organizațiile deținătorilor și operatorii economici specifici cu arme și muniții au sesizat necesitatea adoptării unor modificări și completări de substanță la legea 295/2004 reclamând anumite îngrădiri ale drepturilor persoanelor fizice și juridice și dificultăți în regimul de autorizare de noi poligoane de tragere precum și limitarea armurierilor autorizați de a deține unele categorii de arme, muniții și dispozitive destinate armelor letale în scopul unei mai bune serviri a interesului public.

Totodată, legea actuală trebuie adaptă pentru activitatea recreativ-sportivă, pentru antrenament și a anumitor operațiuni comerciale cu arme și muniții.

Îngrijorarea vehiculată cu privire la pretinsa "creștere" a incidentelor cu arme este o temă falsă și exagerată pentru a se determina înăsprirea nejustificată a regimului procurării, deținerii, portului și folosinței de arme și de muniții. Statisticile oficiale ale UE plasează România pe ultimul loc ca rată a deținerii de arme (0,7 arme la 100 de locuitori), pe penultimul loc ca rată a omorurilor comise cu arme (0,06 omoruri la 100 de locuitori) și a sinuciderilor cu arme (0,02 sinucideri la 100 de locuitori). Aceste cifre sunt **de 10 ori mai mici** decât cifrele statelor membre imediat următoare în acest clasament. Atenția specială sau chiar exagerările practicate de mass-media, datorită spectaculozității subiectului "incident armat", nu trebuie să transforme aceste incidente din fapte absolut rare și izolate în pretinsă tendință socială.

Nici legiuitorul și nici autoritatea competentă – Poliția Română nu au dreptul să culpabilizeze întreaga comunitate a deținătorilor de arme, ci să stabilească și mai ales să aplice, sancțiuni individualizate și individuale.

Eliminarea discriminării între categoria vânătorilor și cea a sportivilor. Comunitatea vânătorilor este cea mai numeroasă comunitate de deținători și utilizatori de arme din România. Spre deosebire de categoria sportivilor, comunitatea vânătorilor se bucură de dreptul complet de deținere, port și folosință a armelor cu destinație vânătoare și, în anumite condiții, a celor cu destinație sportivă. Cu toate acestea, comunitatea vânătorilor are cele mai restrânse drepturi de a complementa activitatea vânătoarească cu posibilitatea de a se antrena corespunzător.

De reținut, că vânătoarea se exercită pentru realizarea unui scop social ce reprezintă un interes public superior, conform definițiilor din Legea 407/2006, **antrenamentul în vederea păstrării unor abilități sporite de tragere cu arma contribuind direct la protejarea acestui bun public, prin evitarea rănilor, schilodirilor sau altor vătămări ale faunei cinegetice.**

În esență, comunitatea vânătorilor este discriminată față de categoria sportivilor, iar asociațiile vânătoarești sunt discriminate față de structurile sportive de tipul federațiilor sau cluburilor afiliate acestora.

Deși în tot cuprinsul legii se face referire la "vânătorii sportivi", aceștia nu beneficiază de dreptul expres de a le fi recunoscute asociațiile cu scop sportiv și dreptul acestora de a amenaja și construi poligoane în conformitate cu normele specifice vânătorii sportive. Mai mult, există o opoziție abuzivă și nelegală a autorității sportive naționale în demararea sau corecta derulare a procedurilor de recunoaștere a unor ramuri de sport sau a structurilor asociative reprezentative ale vânătorilor sportivi, cu încălcarea flagrantă a normei legale.

Regimul activităților sportive și recreativ-sportive cu arme

Se constată o nearmonizare flagrantă între legislația armelor și legislația sportului.

Astfel, Legea 69/2000 privind educația fizică și sportul menționează:

"Art. 2 (5) Practicarea educației fizice și sportului este un drept al persoanei, fara nici o discriminare, garantat de stat. Exercițarea acestui drept este libera și voluntara și se realizează independent sau în cadrul structurilor sportive asociative.

(6) Statul recunoaște și garantează persoanei fizice și juridice dreptul la libera asociere în scopul constituirii structurilor sportive."

- a) Actualele formulări din Legea 295/2004 nu acordă aceste garanții, restrâng dreptul persoanei de a practica în mod independent o activitate sportivă cu arme de foc și restrâng dreptul fundamental, constituțional al persoanei de a se asocia în orice formă stabilită de lege, exacerband rolul federațiilor sportive naționale. Legea 69/2000 impune tutela federațiilor sportive naționale doar asupra sportului de performanță, în timp ce aceeași lege

acordă dreptul oricărei persoane de a practica oricare ramură de sport și la alte niveluri decât cel de performanță.

- b) Federațiile sportive naționale existente actualmente (FRTS și FRSB) tutează doar două ramuri de sport care se practică cu arme, în timp ce în majoritatea țărilor Uniunii Europene există cinci federații ce tutează ramuri de sport ce se practică cu arme: biatlon, tir sportiv, tir sportiv la talere, trageri cu arme sportive de vânătoare, trageri sportiv aplicativ dinamice cu arme scurte, trageri sportiv aplicativ dinamice cu arme lungi.
Autoritatea sportivă națională, în complicitate cu FRTS, duce o campanie susținută de restrângere a acestor drepturi.
- c) Actualele federații sportive utilizează preponderent arme de foc cu percuție pe ramă, în timp ce legislația armelor prevede posibilitatea de utilizare în întreceri sportive și antrenament și arme scurte sau lungi cu percuție centrală deci, există suficiente motive pentru revizuirea legislației, deoarece, în forma sa actuală, aceasta limitează dezvoltarea activităților sportive.
- d) Se impune și schimbarea titulaturii destinației armelor din "arme de tir sportiv" în "arme de tir", deoarece denumirea actuală nu este conformă cu existența mai multor ramuri de sport, altele decât tirul sportiv.
- e) O altă neconcordanță majoră între legislația armelor și cea a sportului este aceea că, în cazul sportului de performanță, până la constituirea unei federații sportive naționale, o ramură de sport se poate practica după recunoașterea oficială a practicării, situație pe care legislația armelor nu o cuprinde, rezultând o altă restrângere a dreptului persoanei la practicare în mod liber și neîngrădit a ramurii de sport pe care aceasta și-a ales-o.
- f) Omologarea și autorizarea poligoanelor în care să se desfășoare antrenamente sau întreceri cu arme trebuie scoasă de sub controlul federațiilor sportive naționale, atât pentru faptul că acestea nu acoperă orice formă de activitate sportivă cu arme, cât și pentru faptul că, actualmente, nu au norme interne proprii pentru desfășurarea activităților de tragere cu arme letale, cu percuție centrală.

O chestiune extrem de controversată este aceea a faptului că în Legea 295/2004 nu există categoria de poligoane sportive, deci este paradoxală situația în care o federație sportivă omologhează orice tip de poligon recunoscut de lege, dar legea nu recunoaște propriul său tip de poligon.

În Lege, la art. 40-42 se folosește sintagma "locurile în care se desfășoară antrenamentele sau competițiile", acreditându-se ideea că sportivii pot stabili ad hoc orice loc în care să se antreneze sau să concureze.

Toate considerentele expuse mai sus sunt aplicabile dreptului vânătorilor sportivi de a putea desfășura și organiza evenimente recreativ-sportive cu armele de vânătoare, în conformitate cu regulile și normele organizației naționale a vânătorii sportive. Desfășurarea acestor activități trebuie să se poată face în poligoane de tragere cu specific vânătoresc.

Se introduce categoria de poligoane de tragere vânătoarești și recunoașterea normelor proprii de siguranță ale organizației naționale a vânătorii sportive în ceea ce privește amenajarea, construirea și exploatarea acestor poligoane.

Un argument de importanță deosebită în acest sens îl constituie tocmai diferențele esențiale între specificul activităților sportive de performanță practicate cu arme și specificul tragerilor sportive vânătoarești.

Dincolo de diferențele între tipurile de arme utilizate, tragerile sportive vânătoarești se desfășoară în aer liber, în condiții meteo schimbătoare și cu parcurgerea unui traseu. Poligoanele caracteristice tragerilor sportive vânătoarești sunt poligoane în aer liber, situate în zone izolate, cu relief corespunzător.

Funcționarea unui astfel de poligon aduce un aport economic și crează locuri de muncă în zone, de regulă, sărace, chiar defavorizate. Prin contrast, poligoanele sportive se află doar în incinta sau în apropierea marilor zone urbane, cu potențial economic peste medie.

România dispune de suprafețe importante de teren degradat, erodat, afectat de alunecări de teren sau slab productiv agricol, lipsit de valoare economică, unde se pot amenaja astfel de poligoane, în beneficiul evident al comunităților locale.

Regimul organizării și funcționării armurierilor

Datorită prevederilor actuale privind transportul armelor și munițiilor, armurierii autorizați își văd afectată eficiența aprovizionării și distribuției pe teritoriul național pentru cantități mici (specifice volumului pieței din România) și se înregistrează o discriminare a armurierilor autorizați față de persoanele fizice care pot transporta armele și munițiile deținute cu titlu personal fără condiționările privind paza transportului care se aplică exclusiv armurierilor autorizați.

Se impune acordarea dreptului de efectuare în regim propriu a transportului armelor și munițiilor din și în gestiunea proprie precum și a pazei aferente pentru armurierul autorizat pentru efectuarea de operațiuni comercializate. Această activitate este independentă de operațiunea autorizată de transport arme și muniții, care în sensul actual al legii se referă la activitatea (comercială sau nu) care poate fi prestată de către un armurier autorizat care deține mijloace auto, pentru un beneficiar terț.

- a) Trebuie întărit modul în care autoritatea competentă exercită controlul operațiunilor cu arme și muniții cu caracter special. Deși prevederile Legii 295/2004 stabilesc, fără echivoc, obligația ca toate operațiunile cu arme și muniții, indiferent de categoria din care acestea fac parte, să fie efectuate de către sau prin intermediul armurierilor și nu există o lege specială care să modifice aceste prevederi în ceea ce privește comercializarea pe teritoriul României a armelor și munițiilor speciale provenite din fabricație externă, actualmente mulți operatori economici se sustrag voit obligației de a se constitui ca armurieri, datorită rigorilor procedurii de autorizare.

Autoritatea competentă tolerează această situație, care a devenit detrimentală activității operatorilor economici onești.

Pentru aceasta se completează categoria de persoane a armurierilor cu cea a a "armurierilor înregistrați" pentru operațiuni cu arme și muniții din categoria A, eliminându-se și unele formulări care dau loc la interpretări privind organizarea și funcționarea acestora.

- b) Pentru o mai bună servire a interesului public, se introduce accesul armurierilor înregistrați pentru operațiuni cu arme și muniții din categoria A la deținerea de mostre de produse din această categorie. Aceste produse vor avea caracter de mostră, fiind destinate pentru desfășurarea activităților de prezentare de produse la expoziții sau prin executarea de trageri în poligoane specializate, precum și organizarea și desfășurarea cursurilor de operare prevăzute în contractele comerciale încheiate cu instituțiile publice cu atribuții în domeniul apărării, ordinii publice și siguranței naționale, corelat cu contractele pe care le-au derulat sau le derulează. Mostrele servesc, de asemenea, și pentru a ilustra instituțiilor respective modernizările și îmbunătățirile ce se pot aduce armamentului pe care l-au achiziționat anterior prin contracte cu armurieri, persoane juridice de drept privat.

Regimul circulației armelor și a munițiilor

Definițiile incomplete privind marcajele ce trebuie să existe pe armele și munițiile provenite din import crează confuzii, discriminare față de criteriile similare impuse fabricanților români, precum și neaplicabilitatea infracțiunilor de fabricare ilicită și de trafic ilicit.

Se deschide calea aflului de arme și mai ales muniții care nu sunt trasabile, a utilizării acestora în activități infracționale, a utilizării lor în condiții de siguranță precară, datorită absenței marcajului privind calibrul, precum și a imposibilității sancționării unor fapte cu caracter de infracțiune.

Este necesară redefinirea anumitor concepte din legea privind regimul armelor și a munițiilor.

Regimul autorizării poligoanelor de tragere

Acesta trebuie scos de sub monopolul federațiilor sportive naționale, deoarece acestea nu pot omologa și aviza alte categorii de poligoane decât cele corespunzătoare probelor sportive pe care le tutelează.

Există o diversitate de activități ce se practică în poligoane de tragere, iar condițiile construirii/amenajării și funcționării acestora nupot fi acoperite de o entitate investită de legiuitor exclusiv cu tutela unei ramuri de sport de performanță.

Preluând și argumenția de la punctul 5, se introduc mai multe categorii reprezentative de poligoane de tragere, ale căror condiții specifice de construire/amenajare și funcționare se stabilesc de către Poliția Română în colaborare cu asociațiile reprezentative ale categoriei de utilizatori.

Regimul atestării și desfășurării activității instructorilor în poligonul de tragere

Instructorul în poligonul de tragere reprezintă o categorie profesională atestată de Poliția Română, independentă de categoriile profesionale sau specifice sportive (sportiv, antrenor, instructor sportiv).

Există încercări abuzive ale federațiilor sportive naționale și ale altor structuri reprezentative ale sportului de a monopoliza sau de a condiționa în vreun fel existența sau activitatea instructorilor în poligoanele de tragere.

Activitatea instructorului în poligonul de tragere este aceea de a supraveghea orice altă categorie de deținători de arme, inclusiv pe sportivi și pe antrenori, asupra corectitudinii și siguranței manipulării și uzului de armă. Pentru aceste motive, instructorul în poligonul de tragere are nevoie în permanență de arme deținute cu titlu personal, pentru a-și putea menține un nivel de îndemânare propriu ridicat ce se va concretiza în sporirea valențelor sale didactice și instructiv-educative, cu reflectare directă asupra scopului social avut în vedere la înființarea acestei categorii de persoane;

Legea nu impune condiții speciale pentru categoriile de arme pe care le deține instructorul în poligonul de tragere, în timp ce pentru sportivi și antrenori categoriile sunt limitate strict la acelea folosite în probele sportive pe care aceștia le practică;

Eliberarea de către Poliția Română a atestatului de instructor în poligonul de tragere nu este condiționată de dovedirea prestării unei activități permanente într-un poligon de tragere anume, această activitate putându-se presta și în condiții de voluntariat.

Regimul unor dispozitive destinate armelor de foc și al unor arme cu caracteristici particulare

Sunt eliminate neclaritățile ce privesc categoriile de dispozitive prevăzute la art. 5 alin. (2) din Legea 295/2004 și sunt explicitate din punct de vedere tehnic.

Se redefinesc categoriile de persoane care le pot deține, precum și regimul deținerii, portului și folosinței acestora prin asimilarea regimului acestor dispozitive regimului armelor cărora le sunt destinate.

Se impune obligativitatea existenței unor marcaje, a înscrierii acestora în permisul de armă și stabilirea limitelor uzului de acestea în poligoane de tragere.

Se explicitază regimul armelor cu pat rabatabil, prin accesul unor categorii de persoane, în anumite condiții la acestea.

Prezenta expunere de motive a fost preluată din diferite materiale, memorii și informări, adresate inițiatorului.

Propunerile de modificare cuprinse în aceasta inițiativă, au fost concepute în urma unor consultări cu diferiți factori implicați și interesați de corelarea legii 295/2004 cu situația socială și economică actuală.

Inițiator,

Deputat

Ovidiu-Cristian IANE

